

ningsmæssigt er en »omvej«, kan nægtes skattemæssig virkning.

3. Den tillægsskattepligtige indkomst opgøres på en anden måde end den almindelige skattepligtige indkomst:

Grundlaget for tillægsskatten fastlægges som »arbejdsindkomst« med tillæg af 5 pct. af den skattepligtige formue (i stedet for det faktiske kapitalafkast).

Renteindtægt, lejeværdi og aktieudbytte skal således ikke indgå. Desuden skal for selvstændigt erhvervsdrivende ses bort fra en andel af overskuddet svarende til 5 pct. af værdien af de fysiske erhvervsaktiver.

Desuden ses væk fra en række af de fradrag, der bevares ved opgørelsen af den almindelige skattepligtige indkomst.

Væsentligst er det, at *rentefradrag* ikke kan foretages ved opgørelsen af den tillægsskattepligtige indkomst.

Tillægsskattegrundlaget forhøjes med det beløb, hvormed bidrag eller præmier til pensions- og forsikringsordninger indbetalt af arbejdsgiver og skatteyder selv tilsammen overstiger 25.000 kr. årligt.

Endelig begrænses også adgangen til lønmodtagerfradrag ved tillægsskatteopgørelsen.

Ved fradragssaneringen som skitseret under punkt 2 og den særlige opgørelse af tillægsskattegrundlaget skaffes efter en overgangsperiode (jfr. punkt 4) provenumæssig dækning for en skattefri bundgrænse for tillægsskatten på 180.000 kr. (1984-niveau).

Derved berøres kun ca. 12 pct. af de skatteansatte personer af tillægsskatten, og de fleste af dem berøres med relativt små beløb.

Tillægsskatteprocenten skal være 25.

4. I en overgangsperiode skal fastsættes afvigende regler for opgørelsen af den tillægsskattepligtige indkomst for at sikre gradvis gennemførelse af den ønskede begrænsning af rentefradragenes skattemæssige værdi og beskatning af renteindtægter og andet kapitalafkast.

Overgangsordningen må udformes således, at det faktiske kapitalafkast (positivt eller negativt) over nogle år erstattes af det faste formuetillæg på 5 pct.

Personer med store rentefradrag eller formueindtægter skal have den længste

tilpasningstid. Det meget store flertal af tillægsskattepligtige vil kunne nøjes med en treårig tilpasningsperiode, før de nye regler slår fuldt ud igennem.

5. For landbrugsvirksomheder – der i almindelighed ikke har adgang til at om-danne til aktie- eller anpartsselskab – åbnes adgang til at blive beskattet efter særlige regler, der rummer selskabsbeskatningens fordele (frivillig »virksomhedsskat«).
6. Kommanditselskaber og interessentskaber med 3 eller flere deltagere inddrages under obligatorisk »virksomhedsskat« på 50 pct., således at de erhvervmæssige fradrag (afskrivninger m.v.) først kan udnyttes i takt med faktisk indtjening i den pågældende virksomhed og således ikke kan bruges til at lette skatten af indtægt fra andre kilder.
7. Selskabsskatten forhøjes til 50 pct.

Det bør overvejes at afskaffe skattegodtgørelsesordningen for aktieudbytte og i stedet lette den formelle dobbeltbeskatning ved et fradrag for en del af selskabers udbyttebetalinger. Udbytteskatten må i så fald gøres i videst muligt omfang definitiv for udbyttmodtagere, der ikke er fuldt skattepligtige i Danmark.

Reglerne om lempelse for selskabers udlandsindkomst og datterselskabslempelse forenkles og saneres.

Andelsforeninger og -selskaber inddrages under almindelig indkomstbeskatning som aktieselskaber, dog med fradragret for omsætningsbestemte rabatter og dividender.

Private fonde og selvejende institutioner inddrages ligeledes under selskabsbeskatning, idet nærmere definerede almenyttige formål dog særligt tilgodeses i skattelovgivningen.

8. Lov om særlig indkomstskat revideres, således at indtægterne under denne lov som hovedregel medregnes i den almindelige indkomst, eventuelt fordelt over en femårig periode forud for realiseringen af fortjenesten.
9. Lovgrundlaget til at hindre »skatteflugt« gennem emigration eller overførsel af visse indtægter eller investeringer til skat-tely i udlandet forbedres systematisk.